

אומן ואָמן / חנן חריף

פורסם במדור "שולי הדף" במוסף 'שבת', מקור ראשון

הפרק בו מתרכז הלימוד השבועי הינו "השוכר את האומנין". האומן, בלשון המשנה, הינו 'בעל מלאכה' הנשכר לצורך ביצוע עבודה כלשהי. זאת, בניגוד למשמעות העדכנית של המילה הזוהה כמעט – אָמן, המתייחסת (בדרך כלל) לאדם היוצר אמנות שאיננה מלאכה שימושית דווקא (artist). ואכן, התפיסה לפיה האמן איננו 'בעל מלאכה' הינה תפיסה חדשה למדיי; עוד בסוף ימי הביניים, בסביבות המאה ה-14, הייתה ההתייחסות הרגילה לאומן (craftsman) כאל איש המיומן במלאכתו, ולא כאל יוצר חופשי. האמן, והאמנות, היו בעיקרו של דבר מרוכזים בצרכי המזמינים. האמן המודרני, היוצר על פי השראתו ותפיסתו האסתטית העצמאית, טרם נודע. ובכל זאת – גם האומן העתיק איננו סתם 'פועל'. כך מעירים התוספות על המשנה: "...פועלים לא משמע אלא שכירי יום" - בניגוד ל'אומנין', שעובדים גם בקבלנות.

אומן עץ:

